

Under den första grunden för överklagandet anförs att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att förbise eller på ett inkorrekt sätt tillämpa rättspraxis avseende å ena sidan gruppinterna ekonomiska successioner, och, å andra sidan ansvarsövergången mellan företag som efterträder varandra. Genom att bedöma överföringen av tillgångarna från ITR till Parker ITR (vid tidpunkten kallat ITR Rubber) (inom Saiag-koncernen) och påföljande andelsöverlåtelse (överföring av andelar som Saiag innehade i Parker till Parker-Hannifin) tillsammans antog tribunalen felaktigt att det förelåg en gruppintern överföring av den otillåtna verksamheten från Saiag till Parker-Hannifin. Tribunalen har felaktigt bedömt att ekonomisk kontinuitet enbart består i en eventuell ansvarsövergång mellan de oberoende företagen Saiag och Parker-Hannifin eftersom detta innebär ett förbiseende av att en ekonomisk succession till Parker ITR redan hade ägt rum inom gruppen. På så sätt vilar domen på subjektiva avsikter, nämligen det faktum att inkorporeringen av lastslagsverksamheten i Parker ITR ingick i planen att sälja andelarna i det dotterbolaget till tredje man. Sådana avsikter hos parterna utgör emellertid inget hinder för att tillämpa rättspraxis avseende gruppinterna ekonomiska successioner (dom i de förenade målen C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, 213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, Aalborg Portland m.fl mot kommissionen, mål C-280/06, ETI m.fl, i mål C-511/11 P, Versalis mot kommissionen, i mål T-43/02, Jungbunzlauer och i mål T-405/06 samt i de förenade målen C-201/09 P och C-216/09 P ArcelorMittal), enligt vilken den ekonomiska successionen äger rum vid tidpunkten för överföringen inom gruppen i det fall det föreligger "strukturella samband" mellan överlåtaren (i det här fallet Saiag/ITR) och den mottagande enheten (i det här fallet Parker ITR). Dessutom finns det en rättslig skillnad mellan en överföring av tillgångar och en överföring av en juridisk person. I det senare fallet kommer den överförda enheten fortsätta att bära ansvaret för en eventuell överträdelse före övergången, och detta kan inkludera ansvar i egenskap av ekonomisk efterträdare av tillgångar som överförts till enheten vid en tidpunkt då den fortfarande ingick i den verksamhet som gjort sig skyldig till överträdelsen. Den omständigheten att andra rättssubjekt inom företaget också hade kunnat hållas ansvariga (även om de inte har ålagts några böter inom ramen för förevarande mål) är inte ett vägande skäl för att inte hålla det överlåtna dotterbolaget Parker ITR ansvarigt i egenskap av ekonomisk efterträdare.

Under den andra grunden för överklagandet görs gällande att tribunalen dömde utöver det som parterna hade yrkat (ultra petita), i samband med utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning, och att den olagligen sänkte höjningen av böterna med hänsyn till varaktighet med motsvarande 100 000 euro för moderbolaget Parker Hannifin. Varken den tid som företaget faktiskt deltog i överträdelsen eller motsvarande varaktighetsfaktor som beaktats vid beräkningen av böterna ifrågasattes av Parker-Hannifin (eller Parker ITR). Även om Parker-Hannifin framgångsrikt ifrågasatte de försvarande omständigheter som beaktats med hänsyn till företagets ledande roll, med hänsyn till vilka tribunalen justerade böterna, ska inte detta möjliggöra för tribunalen, ens i de fall den utövar sin fulla prövningsrätt, att ändra andra aspekter av böterna (i det här fallet varaktighetsfaktorn) mot vilka klaganden inte har haft något att anmärka.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 5 augusti 2013 — Pez Hejduk mot EnergieAgentur.NRW GmbH

(Mål C-441/13)

(2013/C 313/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Pez Hejduk

Svarande: EnergieAgentur.NRW GmbH

Tolkningsfrågor

Ska artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ tolkas så, att i ett mål om intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter med anledning av ett en fotografisk bild gjorts tillgänglig på en hemsida vars toppdomän är den i en annan medlemsstat än i den medlemsstat där rättighetsinnehavaren har sitt hemvist, så får talan bara väckas i

- den medlemsstat där den påstådde intrångsgöraren har sitt säte, samt
- i den eller de medlemsstater som hemsidan mot bakgrund av hemsidans innehåll kan anses rikta sig till?

⁽¹⁾ EGT L 12, s. 1.

Överklagande ingett den 7 augusti 2013 av Delphi Technologies, Inc. av den dom som tribunalen (sjätte) meddelade den 6 juni 2013 i mål T-448/13, Delphi Technologies, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-448/13)

(2013/C 313/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Delphi Technologies, Inc. (ombud: C. Albrecht, J. Heumann, Rechtsanwältin)